

Γ6. Η ελληνική οικονομία κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου

Αναλυτικά σσ. 168-171

1^η παράγραφος

Θετική οικονομική πορεία

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

(συνέπειες
Μικρασιατικής
Καταστροφής)

Η Ελλάδα του μεσοπολέμου (1919-1939), παρά το κόστος της μικρασιατικής συμφοράς, είχε αποκτήσει μια σειρά από πλεονεκτήματα, που επέτρεπαν τη θετική οικονομική της πορεία. Σε αντίθεση με πολλά γειτονικά της κράτη είχε ομογενοποιηθεί εθνικά, καθώς οι μειονότητες αντιπροσώπευαν πλέον λιγότερο του 7% του συνολικού πληθυσμού. Είχε ολοκληρώσει την αγροτική της μεταρρύθμιση και είχε προωθήσει την αστικοποίηση της: το 1/3 του πληθυσμού ζούσε πλέον σε μεγάλα αστικά κέντρα. Ταυτόχρονα, κάτω από το βάρος των πιέσεων είχε βελτιώσει τις υποδομές της και είχε υιοθετήσει αναπτυξιακές πολιτικές.

Γ6. Η ελληνική οικονομία κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου

Αναλυτικά σσ. 168-
171

1^η παράγραφος

Θετική οικονομική
πορεία

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

(συνέπειες
Μικρασιατικής
Καταστροφής)

Με λίγα λόγια **είχε λύσει πολλά από τα προβλήματα** που εξακολούθησαν για πολύ καιρό να ταλανίζουν τα υπόλοιπα βαλκανικά κράτη. Τέλος, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε στα θετικά τη **συγκέντρωση των Ελλήνων στο πλαίσιο του εθνικού τους κράτους** και την **εξάλειψη του ελληνικού κοσμοπολιτισμού** που συχνά υπήρξε αιτία για να αντιμετωπίζεται η Ελλάδα ως δευτερεύον πεδίο ανάπτυξης οικονομικών δραστηριοτήτων. Η ανάπτυξη της Ελλάδας ενδιέφερε πλέον όλους τους Έλληνες.

Γ6. Η ελληνική οικονομία κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου

2^η παράγραφος

**Συμβολή
προσφύγων**

Επιπλέον, οι πρόσφυγες **είχαν φέρει μαζί τους τις γνώσεις, τον πολιτισμό τους και μια ισχυρή διάθεση για εργασία.** Πέρα από τις επιτυχείς ή ανεπιτυχείς προσπάθειες των αρχών για αποκατάσταση των ξεριζωμένων, **θεμέλιο της όλης προσπάθειας ήταν η διάθεση των ανθρώπων να εργαστούν σκληρά** για να ξαναδημιουργήσουν αυτά που έχασαν μέσα στην καταστροφή.

ΘΕΜΑ 1

ΠΗΓΗ 1

Η αναδιοργάνωση του ελληνικού κράτους κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου

«Η προσπάθεια του εκσυγχρονισμού είχε ξεκινήσει ήδη από τις αρχές του αιώνα και καρποφόρησε κυρίως κατά την ένδοξη δεκαετία του βενιζελισμού, 1910-1920. Έτσι, οι Φιλελεύθεροι πιστώθηκαν τον έπαινο για την καρποφόρα προγενέστερων προσπαθειών, μαζί με τον δίκαιο έπαινο για τις δικές τους επιτυχίες. Γιατί είναι αλήθεια ότι οι προσπίθεις των βενιζελικών κυβερνήσεων ήταν ορατικότερες, πιο οργανωμένες και, κυρίως, παραγωγικότερες και ότι την ίδια ορμή και αποτελεσματικότητα έδειξε η βενιζελική κυβέρνηση και στη μεγάλη μεσοπολεμική της τετραετία, μεταξύ 1923 και 1932. Πάντως, και στον Μεσοπόλεμο, όπως και προηγουμένως, αναλήφθηκαν πολλές πρωτοβουλίες και προσπίθεις με άλλες κυβερνήσεις στην εξουσία.

Παρόσο, το κράτος δεν το αναδιοργάνωσαν μόνο οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός συνεχώς αυτοοργανωνόταν και, παράλληλως, υποστήριζε τις οργανωτικές προσπάθειες των κυβερνήσεων. Η αυτοοργάνωση του κράτους, καθώς και ο σχεδιασμός και η υποστήριξη των κυβερνητικών πολιτικών, ήταν το έργο που προσέφεραν ορισμένοι λαμπροί δημόσιοι υπάλληλοι που κατείχαν υψηλές διοικητικές θέσεις, με τη συνεργασία πολλών υπαλλήλων στις χαμηλότερες βαθμίδες της ιεραρχίας. Λίγα πρόσωπα μας είναι γνωστά από την πρώτη κατηγορία, κυνένα από τη δεύτερη. Κάποτε, η ιστορική έρευνα θα ανασύρει ονόματα και θα τιμήσει μερικούς τουλάχιστον από τους αφανείς αυτούς πρωτεργάτες. Έρος το πρὸν, ως αρκούμε να μην ομνύσουμε απλώς ότι τέτοιοι άνθρωποι υπήρξαν. Η αναδιοργάνωση του κράτους υποβοηθήσε τον νομοθετικό οργασμό του Μεσοπολέμου. Το γράμμα και το πνύμα των νέων νόμων στήριζε την οικονομική και την κοινωνική πολιτική των κυβερνήσεων της εσχής».

Γ.Β. Δερτιλής, Ιστορία του Ελληνικού Κράτους, 1950-1920, τ. Β', Εστία, Αθήνα 2006, σ. 302-303.

➤ Πώς συντελείται η βελτίωση του κρατικού μηχανισμού στη διάρκεια του Μεσοπολέμου;